

Szegedi ünnepi hetek

Apróságok

Az Idegenforgalmi Hivatal dallamos olasz beszédrel telt meg a napokban. Két olasz hölgy akarta megérteni a hivatal dolgozóival különös kérését. Egy beke-retezett tablóra mutogattak, amelyen Szeged szép középületeinek és tájainak fotói voltak elhelyezve. Nem volt éppen keznél olasz tolmács, hát azt gondolták a vendégfogadók, hogy az olasz turisták képeslapok iránt érdeklődnek. Mutattak is néhányat, s azután újabbakat kaptak a már meglevőkhöz. A tabló azonban továbbra is változatlanul érdeklődésük középpontjában maradt, mert akár hogy forgatták a tulajdoni szegedi képeslapot, olyanokat nem találtak közöttük.

Igen, kiderült, hogy szegedi gyűjteményüket azokkal szeretnék kiegészíteni. De mit lehet tenni, mikor azok szépen keretben sorakoztak, a hivatal falának állandó díszéül.

A rövid, de tapintatos magyarázkodást nem értették meg olasz barátaink, s továbbra is ragaszkodtak eredeti ötletükhöz.

A kérés nem is lehetett megtagadni. Olyan lelkesedéssel és olyan vágyakozóan nézték a lapokat, hogy a hivatal egyik munkatársa a falhoz lépett, leemelte a keretet és kibontotta belőle a 18 szegedi felvételt.

Köszönöm, köszönöm... — próbálgatták magyarul meghálálni az olaszok.

Aki csak jelen volt, mindenki nagy elégedettséggel fogadta ezt a gesztust. Talán a hivatal sem kap majd más fórumról szemrehányást...

Az időjárás nem befolyásolhatja az előadások számát

Mind a 16 előadást megtartják a szabadtérin

A csütörtök esti zivatar sok kellemetlenséget okozott a szabadtéri játékok nézőközönségének és szereplőgárdájának, s igen sok munkát a műszakiaknak. Az idei játéknaptárban azonban nem tudott lényeges kárt tenni, mert

a rendező bizottság gondoskodott arról, hogy az időjárás által megzavart előadásokat más napokon pótolhassák. Így a csütörtökre tervezett előadásra tegnap este került sor. A jegyeket azoktól a vidékiektől, akik ezen nem tudták részt venni, visszaváltották és tegnap reggel a szegedi érdeklődők között értékesítették.

A visszaváltásnál azonban nem jelentkeztek tömegesen: mindössze 132 jegyet kellett a szervező irodának visszaváltania. Ezekért a szegediek már a kora reggeli órákban sorbaálltak a Káráz utcán.

Tegnap a városban többen terjesztették azt a hamis hírt, hogy a vidékiek, a

jegy visszaváltása miatt nem tudták igénybe venni hazautazásnál a vasúti kedvezményt. Ez nem felel meg a valóságnak, mert a jegyeknek a vasút által lebélyegzett szelvényét a szervező iroda visszaadta az utasoknak, s így az ide váltott teljes árú menetjeggyel ingyen utazhattak vissza lakóhelyükre.

A további játéknapokon éppen úgy megvan az időjárás kellemetlenségeinek veszélye, mint eddig, de

a közönség megnyugtatóra közöljük a szervező irodától szerzett információ alapján, hogy a hátra lévő előadásokat mind megtartják.

A János vitéz együttese mindaddig együtt marad, amíg a programban előírt előadások le nem zajlanak. Reméljük azonban, hogy mind a ma esti, mind a holnapra, vasárnapra tervezett záróelőadás minden időjárási viszonyok nélkül telik el.

Elutazott Szegedről az angol nőküldöttség

Az Országos Nőtanács jogász — megismerkedtek meghívására és vendégeiként Szegeddel. Látogatást tettek az Angol Nőgyűlését három tagja látogatott el Szegedre, ahol Farkas Istvánné, a szegedi nőtanács titkára fogadta őket. Az angol vendégek — Freda Grimblen, az ENSZ gyermekvédelmi tanácsadója, a londoni Angol Nőgyűlés titkáraként, a több városban is látogatást tesznek, többek között Eszterházy és Roxane Arnold, tergomban és Miskolcon is.

Diák idegenvezetők a nyárról és vendégeinkről

KÖZÉPISKOLÁS diákok számára keresve sem lehetne találni érdekesebb és izgalmasabb nyári foglalkozást, mint az idegenvezetés. Bizonyára ezért jelentkezett tavasszal olyan sok ügyes, talpraesett fiú és leány erre a feladatra az Idegenforgalmi Hivatalnál. Mielőtt munkához kezdtek, tartalmas tanfolyamon vettek részt, s ennek során megismerkedtek Szeged műemlékeivel, történelmi múltjával, irodalmi hagyományaival, gazdasági és szellemi kincsével. Azután, amint megindult a kirándulási, országjárás szezon, egy-egy vidéki csoport élén jártak a várost, hogy megkedveltesék Szegedet vendégeivel. A komoly idegenvezetői tevékenység azonban csak ezután, a szabadtéri játékok idején kezdődött. Azok, akik idegen nyelvet beszélnek, többször vezettek városismereti sétákat külföldi csoportokat. Ezek a szerencsés alkalmak nemcsak sok kedves ismerőst és jó barátot hoztak, hanem lényegesen hozzájárultak idegennyelvi ismereteik bővítéséhez, gyakorlati alkalmazásához is.

Ilyen hasznosan töltötte a nyarat Kemény Angelika, az újszegedi gimnázium tanulója, és Tancos Judit, a Tömörkény István Leánygimnázium növendéke is. Német, orosz, lengyel és magyar turistákat vezettek el Szeged legnevezetesebb helyeire, ezenkívül esténként a Beloiannisz téren teljesített szolgálatot, mint jegyzetkedő. Nyelvtudásuknak itt is hasznát vették.

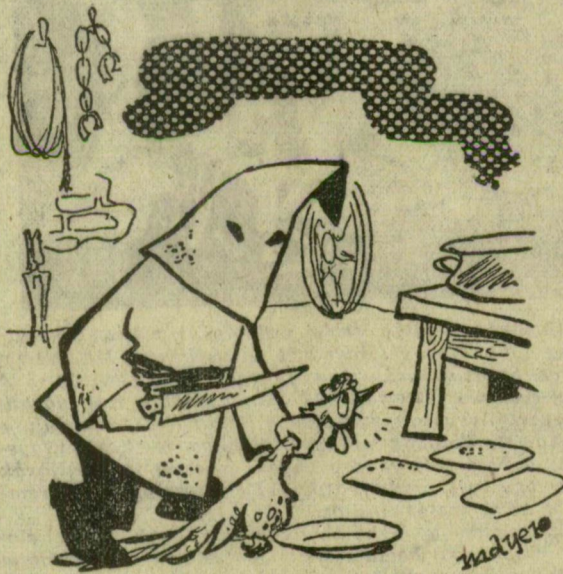
Mikor nyári élményeikről kérdezzük őket, mindketten azt mondják, nagyon megszerették ezt a munkát, s végtelenül örültek annak, hogy hazai és külföldi vendégeinknek egyaránt tették szegedi idegenvezetői feladatát. Az idegenek kicsit a szegediek számára is „felfedezték” ezt a várost, minden szépségével, s többen úgy tettek, nagyon szeretnénk itt élni. A másik igen emlékezetes élményük az volt, hogy a szegedi udvariasságra a vendégek — ha lehet — még nagyobb udvariassággal válaszoltak. A külföldiek pedig

mindig és mindenütt nagy szeretettel barátkoztak a magyarokkal, és feltűnően jól érezték magukat országunkban.

MINT ELMONDOTTÁK, velük szemben is végtelenül kedvesek voltak mind a magyar, mind a külföldi turisták. Sok jó barátot, ismerőst szereztek az ország és Európa több tájáról. Apró emlékek is visszaidéznek nekik a nyárnak az örömeit. Természetes, hogy ők hasonlóképpen mindenben segítségükre voltak a város vendégeinek, különösen a külföldieknek, s ha kérték, még vásárolni is elkísérték őket.

Amilyen rajongva beszéltek az idegenvezetői hivatásról, nem lenne csodálatos, ha értelességi után ezzel rokon életpályát választanának.

A hűhér a lejárt szerep után

— Ezután is élni kell valamiből... (si)

Lemondtak a „ráadásról”

Egy bírálat nyomában

Lapunk egyik múlt heti számában szóvá tettük, hogy a Hungária-étteremben esténként játszó Mátyás és ifj. Nagy zenekarának egyes műsorszámait messze alatta vannak a nyilvános szórakozási helyeken is megkívánt színvonalnak. Az „Egy kis nagyvárakítás...” kezdetű számukat, továbbá az „Optimista opera” című zenés összeállításukat kifogásoltuk, egyrészt bárgyu szövegük, másrészt gyenge zenéjük miatt, elmarasztalva a zenekar, illetve az együttes előadói stílusát is.

Cikkünk megjelenése után ismét meghallgattuk az együttest és azt tapasztaltuk, hogy figyelembe vették lapunk kritikáját megjegyzését és a színvonalbeli gyengeségük miatt bírált számokat mellőzték a műsorból — azaz, lemondtak a „ráadásról”. Műsoruk azóta sokkal izlensebb, mert tánczenéjüket és az általuk előadott népszerű táncdalokat mindenki szívesen meghallgatja, sőt meg is tapsolja.

Kacsóh Pongrácz:

JÁNOS VITÉZ

Daljáték Petőfi Sándor verses elbeszélése nyomán, 3 felvonásban.

Bakonyi Károly szövegét átdolgozta: Karinthy Ferenc. Versek: Heltai Jenő. Hangszerelte: Kenessey Jenő Kossuth-díjas, érdemes művész

Vezényel: Szalatsy István. Rendező: Szinetár Miklós.

Kukorica Jancsi

Sárdy János

Iluska

Házy Erzsébet

Bagó, a trombitás

Fodor János

Kossuth-díjas, kiváló művész

A francia király

Rajz János

Kossuth-díjas művész

A francia királykisasszony

Gencsi Sári

A gonosz mostoha

Gobbi Hilda

Kossuth-díjas, kiváló művész

Strázsameter

Szabady István

A falu csőze

Domahidy László

Történik: az I. felvonás a falu végén, a II. felvonás a francia király udvarában, a III. felvonás első része az élet tavánál, a második része a falu végén.

Közreműködik:

a Szegedi Nemzeti Színház ének- és zenekara, és a Szegedi Zenebarátok Kórusa.

Díszlettervező: Sándor Lajos.

Jelmeztervező: Márk Tivadar

Kossuth-díjas művész

Koreográfus: Mezey Károly.

Csoportjáték-mester: Ormai Miklós.

„Felejthetetlen számunkra a szocialista barátság ezernyi virága”

Német pionírok Szegeden

A Lipcse melletti Böhlenből jöttek húszan: öt fiú és 15 leány. A Dugonics utcai általános iskola úttörői hívták meg a német pionírokat, akik nagyon készültek magyarországi utazásukra. Erőlt így szólott Armin Fucke, a böhlener Otto Grotewohl

választottuk ki — munkájuk jutalmául — a látogatásra. A kijelöléseket megbeszéltek a csapatvezetőkkel, szülőikkel, a gyár vezetőségével és indulás előtt három hétig táborban éltünk, az iskolában, mert a fiatalok különböző osztályokból valók és

de megértették egymást a német pionirokkal és rendkívül meleg barátság szövődött közöttük.

A legőszintébb szeretettel

Az ellátásukról az iskola vezetésége gondoskodott: az

(Markovits Tibor felv.)

A német pionírok táncot mutatnak be a móravárosi művelődési házban.

Vegyikombinát (a környék legnagyobb üzem, ahol 14 ezer munkás dolgozik) több mint ezres létszámú iskolájának igazgatója, a vendégcsoport vezetője:

— Nagyon örültünk a meghívásnak. Iskolánk tanulói-
nak 95 százaléka pionír és közülük a legjobb tanulókat

a három hét alatt összeszoktattuk. Magdaléna Polner tanárnő vezetésével énekeket, táncokat tanultak és két héttel ezelőtt elindultunk.

„Kézzel-lábbal”

Igen, most már két hete itt látják a szegediek városukban a kényakkendős német úttörőket és a velük való barátkozás ezernyi mozzanatát lehetne megörökíteni. Csak néhányat említsünk belőlük: egy szegedi asszony az utcán megállította a vendégcsoportot. Elmondta — törve a németet —, hogy neki nincs gyereke, már többször látta a német vendégeket és szeretne nekik kedveskedni: mind-egyiküknek vett egy-egy fagyaltot. Az üzletben, ahová betértek a német pionírok, gyümölcsöt, csokoládét ajándékoztak nekik, szegedi emlékeket kaptak a Klauzál téri ajándékboltban. Ellátogattak a Szegedi Cipőgyárba, a Textilművekbe, a Konzervgyárba, a Szalámi-
gyárba, több ízben a Tisza-
partra, iskolákba és meg-
szemléltek Szeged nevezetességeit.

Mondani sem kell, hogy a vendéglátók — a Dugonics utcai általános iskola úttörői — sokszor kézzel-lábbal,

új-szegedi, Bérkert utcai iskolában kaptak helyet az elszállásolásra, bőséges étkezést biztosítottak a gyerekek számára és ebben a nagy munkában különösképpen jeleskedett Bálint Dezsőné tanárnő — aki az állandó tolmács szerepét is betöltötte —, továbbá dr. Szentgyörgyi Károlyné úttörő-csapatvezető és Benke Zoltánné tanárnő.

Most már a kedves vendégek rövidesen elutaznak Szegedről, itt-tartózkodásukról Magdaléna Polner, a csoport „édesanyja” így nyilatkozott:

— Szép volt, s felejthetetlen lesz számunkra a szocialista barátság ezernyi virága. Amerre csak jártunk, mindenütt a legőszintébb szeretettel fogadtak bennünket és ez nagyon-nagyon meglehető volt számunkra. Örökre szívünkbe zártuk a szegedi embereket, a kedves úttörőket, akiknek látogatását várjuk a jövő nyáron.

M. T.